

Publicerad 2007-09-07 21:48 av Maria Zena Viklund

Sveket

Jag tvivlade aldrig

Gud bara fanns

som stjärnorna om natten

Lika självklart som

solen möter natten

livet fångas av döden

var du mina vingslag

Min vän

Nära långtborta

Avståndet skiljde oss aldrig åt

Du var mitt universum

i mina hjärtslag andades du

Tills den dagen då det brast

i församlingssalen

Jag minns så väl

När hjärtat slog sin tvekan

Prästen som talade om Gud fadern inte som god

utan också som ond

Jag satt där på första parkett

Försökte förstå vad som just hade hänt

Tung som bly lämnade benen

askan av det som fanns kvar

Jag hämtade mig aldrig

sveket rann ut i mitt blod

Berövad och tom

som känslan av att förlora en god vän

kvar fanns bara jag själv

ekande i natten

Åren gick

vände ej åter

Tills en dag

En berättelse om

Gudinnan

Som var kärlek

Fruktbar och stor

En omsorgfull Moder

Lyfte mitt hjärta ett lycksaligt rop

Mot himlen

Jag minns sången

berättelsen om tiden

Fylld av lov

Jag döpte den till GudInnan (I:a mosebok)

Kärlekens mod

Välkommen hem!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Maria Zena Viklund med Poeter.se id #16479 innehar upphovsrätten